

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 stycznia 2020 roku (sygn. akt VIII Ns-Rej. KRS 13939/19/729)S. R.wO.odwołał likwidatora Przedsiębiorstwa Budownictwa (...), L. Sp. jawna w G. w likwidacji – K. K. oraz oddalił wniosek o wyznaczenie z urzędu likwidatora wskazanej wcześniej spółki.

Apelację od powyższego postanowienia wywiódł uczestnik Przedsiębiorstwo Budownictwa (...), L.Spółka Jawna z siedzibą w G. w likwidacji, zarzucając orzeczeniu naruszenie przepisów: art. 233 § 1 k.p.c., art. 327⁽¹⁾ § 1 pkt 1 k.p.c. oraz art. 73 § 1 k.s.h.

Autor apelacji obszernie uzasadnił wniesiony środek odwoławczy oraz przedstawił liczne argumenty, które w jego ocenie skutkowały zasadnością wniesionych zarzutów. Na podstawie powyższych zarzutów uczestnik wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez oddalenie wniosku o odwołanie likwidatora spółki.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jako niezasadna, podlegała oddaleniu.

Istota wniesionego środka odwoławczego, pomimo wskazania zarzutów odnoszących się zarówno do przepisów proceduralnych, jak i materialnych, sprowadzała się do podważenia ustaleń dokonanych przez Sąd Rejonowy oraz oceny prawnej tych ustaleń.

Jeśli chodzi o najbardziej rozbudowany zarzut naruszenia przepisu art. 233 § 1 k.p.c. to należy wskazać, że jego skuteczne postawienie wymaga wykazania, że Sąd orzekający w I instancji uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego. Tylko takie naruszenie bowiem może świadczyć o wadliwym dokonaniu przez Sąd oceny dowodów. Dla skuteczności zarzutu naruszenia regulacji art. 233 § 1 k.p.c. nie wystarcza więc samo stwierdzenie o wadliwości dokonanych ustaleń faktycznych, odwołujące się do stanu faktycznego, który w przekonaniu skarżącego odpowiada rzeczywistości. Konieczne jest tu wskazanie konkretnych przyczyn dyskwalifikujących postępowanie sądu w tym zakresie. W szczególności skarżący powinien wskazać, jakie kryteria oceny naruszył sąd przy ocenie konkretnych dowodów, uznając brak ich wiarygodności i mocy dowodowej lub niesłusznie im je przyznając.

Apelujący nie sprostał wskazanym wymaganiom. Nie przedstawił też przekonujących okoliczności, które wskazywałyby na nieprawidłową, dowolną czy też dokonaną wbrew zasadom orzekania, ocenę dowodów Sądu I instancji.

Wbrew twierdzeniom zawartych w motywach wniesionego środka odwoławczego, w rozpoznawanej sprawie Sąd I instancji dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych w oparciu o cały zgromadzony materiał dowodowy i nie naruszył dyspozycji art. 233 § 1 k.p.c. Przeprowadzona przez ten Sąd ocena materiału dowodowego jest logiczna i zgodna z zasadami doświadczenia życiowego, zaś podniesione w tym zakresie w apelacji zarzuty stanowią w istocie jedynie nieuzasadnioną polemikę z prawidłowymi i nieobarczonymi jakimkolwiek błędem ustaleniami Sądu pierwszej instancji. Sprowadzała się ona w istocie do innej niż przyjęta przez ten Sąd oceny zgromadzonych dowodów i poczynionych na ich podstawie ustaleń, jednak skarżący nie przedstawili przekonującej argumentacji mogącej świadczyć o błędach popełnionych przez Sąd I instancji w zakresie oceny dowodów. Sąd Rejonowy prawidłowo procedował w przedmiotowej sprawie i nie dopuścił żadnego z zarzucanych mu uchybień. Zarówno poczynione przez ten Sąd ustalenia, jak i dokonane oceny, Sąd Odwoławczy podziela w pełni i przyjmuje za własne (art. 387 § 2¹ pkt 1 i 2 k.p.c.).

Słusznie wskazał Sąd Rejonowy – a Sąd Odwoławczy opinię tą w pełni podziela – że w niniejszej sprawie zachodzi konflikt interesów pomiędzy likwidatorem a likwidowaną spółką. Zadaniem likwidatora jest doprowadzenie do jak najszybszej likwidacji spółki, a w ramach wykonywania zadań likwidator powinien być przede wszystkim lojalny

wobec spółki. W niniejszej sprawie likwidator przez długi okres korzystał ze sprzętu spółki (co prawda z tytułem prawnym, ale występując w roli jednocześnie dwóch stron) za wynagrodzeniem arbitralnie kształtowanym przez likwidatora. Ponadto, słusznie wskazał Sąd I instancji, że dokonywanie najmu sprzętu likwidatorowi stanowi w istocie rozpoczynanie nowych interesów spółki, a nie wygaszanie jej działalności poprzez ewentualne kończenie poprzednich umów.

Słusznie wskazał Sąd Rejonowy, iż zachodzący w sprawie poważny konflikt interesów niewątpliwie spełnia przesłankę określoną w art. 73 k.s.h. wskazującą, iż tylko z ważnych powodów można odwołać likwidatora. Mając na uwadze konflikt interesów, trwające postępowania przeciwko spadkobiercom zmarłego wspólnika oraz trwające długo postępowanie likwidacyjne niewątpliwie należało uznać, że in casu „ważne powody” zachodziły.

Z powyższych względów apelacja, na podstawie art. 385 k.p.c., podlegała oddaleniu.

sędzia Zbigniew Chmielewski sędzia Małgorzata Tomkiewicz sędzia Maciej Rzewuski (del.)

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

O., dnia 10 listopada 2020 r.